

We weten toch ook: onze aardse woning is als een tent; als die is neergehaald zet God voor ons een onderdak op dat duurzaam is, een huis in de hemel, geen mensenwerk, maar iets dat nooit vergaat. (2 Kor. 5, 1-2).

Ter gedachtenis aan

HERMINA VASTERINK

Zij werd 7 augustus 1882 geboren te Lonneker. Gesterkt door de H. Sacramenten der zieken is zij rustig Ingeslapen op zondag 6 januari 1974 in het Elisabeth Verpleegtehuis te Stad Delden. Wij hebben haar 10 januari d.a.v. begraven op het r. k. kerkhof te Hengelo (O), waar zij rust, wachtend op haar verrijzenis.

Heel tevreden en gerust kon zij op haar leven terugzien. Ze zei dan: „Ik heb een mooi leven gehad. Laat Onze Lieve Heer me nu maar halen“. Wanneer ze over haar lange leven vertelde hoorde je een grote waardering voor de mensen die iets voor haar betekend hadden, en een grote dankbaarheid jegens huisgenoten en familie en allen die met haar meeleeften. Ze besepte dat haar leven 'n tocht was, die slechts tijdelijk duurde, 'n tocht als van de Wijzen, die overal zochten tot zij de Christus gevonden hadden. Zij werden vervuld van overgrote vreugde. Vol vertrouwen durfde zij zich aan God over te geven.

„Nu laat Gij, Heer, Uw dienaar gaan,
in vrede, naar Uw Woord,
want mijn ogen hebben thans Uw Heil
aanschouwd“.

Heer, geef haar de eeuwige rust.

Voor Uw medeleven, betoond tijdens de ziekte en na het overlijden van onze lieve tante en huisgenote, zeggen wij U hartelijk dank.

Neven, nichten en huisgenoten